

by, o ile to możliwe, uniknąć lub zminimalizować ryzyko popełnienia błędów, które dotyczą prawodawstwo krajów zachodniej Europy.

- 1 Komunikat z badań Centrum Badań Opinii Społecznej BS 115/2005 „Ocena pierwszego roku członkostwa Polski w Unii Europejskiej” · 17 s. , http://www.cbos.pl/SPISKOM.POL/2005/K_115_05.PDF [21.02.2018]
2. Mandelkern Group on Better Regulation. Final Report. 13 November 2001 http://ec.europa.eu/smart-regulation/better_regulation/documents/mandelkern_report.pdf [21.02.2018].
3. Llewellyn K., The Bramble Bush: On Our Law and Its Study – Oxford 1930 - 3 s.
4. Sadurski W., Rights Before Courts: A Study of Constitutional Courts in Postcommunist States of Central and Eastern Europe – Dordrecht 2005; Stawecki T. Winczorek J. (red.), Wykładnia konstytucji. Inspiracje, teorie, argumenty, Warszawa 2015.
5. Ehrlich S., O tak zwanej dogmatyce prawa (pismo polemiczne z zakresu metodologii prawa) / S. Ehrlich (red.), Studia z teorii prawa - Warszawa 1965 - 64-65 s.
6. Lipowicz I., Uwagi o polskim systemie stanowienia prawa, Państwo i Prawo, nr 7/2012, 18 s.
7. Jabłoński M., The Danger of So-Called Regulatory ‘Gold-Plating’ in Transposition of EU Law – Lessons from Poland, Studia Iuridica 71 (2017), 73-90 s.
8. Kochanowski J., Jak powinno być tworzone prawo w Polsce, www.rpo.gov.pl/pliki/12087762810.pdf, 34-35 s.
9. Tyszka S., Hiperinflacja prawa, [w:] Deregulacja – jak powstrzymać inflację prawa?, Centrum Analiz Fundacji Republikańskiej, <http://www.cafr.pl/wp-content/plu-gins/downloads-manager/upload/Deregulacja%20-%20publikacja%20FR.pdf> [21.06.2012]
10. Staughton C., Za dużo prawa, Ius et Lex nr 1/2002, 168 s.
11. Wronkowska S. Ziemiński Z. Zarys teorii prawa – Poznań 2001 – 185s.
12. Berek M., Odpowiedź z dnia 2 września 2014 r. na interpelację nr 27893 w sprawie opóźnień Rady Ministrów w wydawaniu rozporządzeń, <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=4760921B> [1.03.2012]
13. Lipowicz I., Informacja o działalności rzecznika praw obywatelskich za rok 2011 oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela (druk nr 385) wraz ze stanowiskiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk nr 473), 9 s.
14. Zubik M., Ustawa o działalności lobbingowej. Uwagi na tle sytuacji organizacji pozarządowych - Warszawa 2006 - s. 12
15. Wiszowaty M., Działalność lobbingowa w procesie stanowienia prawa -Warszawa 2010 - s. 83 i n.
16. Na ten temat m.in.: Stawecki T., Sędziowie w procesie reformowania prawa / J. Stelmach, M. Soniewicka (red.), Analiza ekonomiczna w zastosowaniach prawniczych, Warszawa 2007, s. 189.
17. Chauvin T. Stawecki T. Winczorek P., Wstęp do prawoznawstwa – Warszawa 2009 - 36 s.
18. Tak np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 kwietnia 2005 r. (sygn. akt P1/05)
19. Kalisz A., Multicentryczność systemu prawa polskiego a działalność orzecznicza Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, nr 4/2007, 35-49 s.
20. Jabłoński M. Koźmiński K., Odpowiedzialność majątkowa władzy publicznej względem obywateli. Badania empiryczne. Studia nad orzecznictwem – Warszawa 2015. Rozwinięcie też w książce: Gierach E. Jabłoński M. Koźmiński K., Odpowiedzialność majątkowa władzy publicznej – Warszawa 2016.
21. Łętowska E., Polska nigdy nie była w pełni państwem prawa, Przegląd z dnia 30 czerwca 2014 r.

СУЧАСНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО В СУДАХ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ ТАКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА

Князька Л.А., кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу Національного університету ДФС України

Knyazka L.A. MODERN REPRESENTATION IN COURTS AND INTERNATIONAL EXPERIENCE OF SUCH REPRESENTATION

Анотація. В статті розповідається про поняття представництва в судах, звертається увага на способи представництва особи в суді. Аналізуються зміни, що стосуються даної категорії в процесуальних документах. Визначено шляхи, коли особу може представляти не адвокат, та випадки коли дозволено

законодавцем таке представництво. Виділено позитивні зміни провадження так званої монополії. Проаналізовано міжнародний досвід привілейованого становища адвокатів

Ключові слова: представництво, монополія, адвокат, малозначні спори, незначні справи, представник, законний представник

SummaryThe article describes the concept of representation in courts, attention is paid to ways of representing a person in court. The changes concerning this category in the procedural documents are analyzed. There are ways in which a person can not represent a lawyer, and cases when the legislator permits such representation. Positive changes in the conduct of the so-called monopoly are highlighted. The international experience of the privileged position of lawyers is analyzed

Key words: representation, monopoly, lawyer, minor debates, minor cases, representative, legal representative

Постановка проблеми. Інститут представництва в судах відомий ще з часів Римської Імперії. В ті часи представництво було своєрідним результатом розвитку судової системи Римської Імперії, на самих ранніх етапах розвитку людської культури. Його розуміння зводилося, до юридичної підтримки громадян та населення, і вважалося привілейованою соціальною функцією. Особами які могли бути представниками, були перш за все родичі, члени сім'ї, або ж навіть друзі – сусіди, інші близькі особи. Спочатку правового регулювання потребувала вища знать Римської Імперії, тобто патриції, проте згодом до них долучився і прошарок плебесу, зокрема це стосувалося стосунків із державою, а саме зборів податків. Пізніше і інші правовідносини потребували своєрідного представництва [1, с.244]

Інститут представництва, в даний час представляє іншу категорію ніж в часи Імперії, адже законодавство держав, в тому числі і України по різному тлумачить поняття «представництва», та способи його здійснення в судовій системі. Представництво в умовах сьогодення є складовою такої конструкції як правова допомога, особливо в іноземних державах.

Актуальність теми. Проте останні зміни у 2016 році, які внесли поправки до нормативно – правових актів, на яких базується сучасна судова система України, Конституція України, Закон України «Про судоустрій та статус суддів», Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», повністю змінюють уявлення про представництво в судах.

Виклад основного матеріалу. Так відповідно до, ст. 59 Конституції України «Кожен має право на правову допомогу», було замінено на : «Кожен має право на професійну правничу допомогу», тобто ми бачимо, що основний закон України додав положення, про те, що така допомога повинна надаватися, виключно професіоналами. Такими професіоналами, було визнано – адвокатів. [2]

Окрім Конституції, 30 жовтня 2016 року вступили у дію поправки до Закону України «Про судоустрій та статус суддів», в якому йде дублювання тих же самих норм статті 59 Конституції, де ще зазначається « Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав та особи, яка надає правничу допомогу. Для надання професійної правничої допомоги діє адвокатура. Забезпечення права на захист від кримінального обвинувачення та представництво в суді здійснюються адвокатом, за винятком випадків, установлених законом» [3]

Заміна терміна «правова допомога» в ч. 1 ст. 59 на термін «професійна правнича допомога» є обмеженням права на правову допомогу. Аргументи щодо цього наводилися в численних публікаціях колег, зокрема, І. В. Голованя Проте, відповідно до ч. 3 ст. 22 Конституції України, «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод» [4]

Стосовно понять «правова допомога» і «професійна правова допомога» буде необхідним запровадження їхнього співвідношення, де «професійна правова допомога» є

поняттям більш конкретним. Тобто в даному випадку воно відображає властивості суб'єкта надання такої допомоги, до яких можна віднести : освіту, стаж роботи і т.д.

Слід звернути увагу також на те, що у грудні 2017 , набули чинності нові процесуальні кодекси, а саме Цивільно-процесуальний кодекс України (Далі ЦПК) та Господарського процесуальний кодекс України, (Далі ГПК) які містять винятки стосовно представництва в судах.

Так ч. 6 ст. 19 ЦПК визначає, що малозначними спорами можуть бути визнані дві категорії справ, по – перше, це справи у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; інший же випадок – це справи незначної складності, визначні судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження, та справ, ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму громадян для працездатних осіб. [5]

Тобто, цивільне судочинство з січня 2018 року , здійснюють адвокати, за винятками коли малозначний спір є безумовним, тобто не перевищує 100 прожиткових мінімумів, а відповідно суму в 176 200 грн, на момент 1 січня 2018 року, у випадку , коли ж суд визнає малозначним такий спір, дана сума повинна не перевищувати 500 прожиткових мінімумів, що становить – 881 000 тис. Аналіз даних цифр говорить про те, що все ж таки законодавець не запровадив повну монополію адвокатів в Україні, адже сума в майже 900 тисяч, дозволяє здійснювати цивільне представництво іншим особам, ніж адвокатам.

Дублює положення ст. 59 ЦПК України, також і ГПК України у ч.5 ст. 12 стосовно форм господарського судочинства, і визначаючи дану категорію справ, що розглядається у порядку спрощеного позовного провадження.[6]

Отже аналіз двох кодифікованих актів, що зазнали змін від впровадження адвокатської монополії, говорить про те, що монополія звичайно запроваджується, особливо це буде відчутно після 1 січня 2020 року коли вступлять в дію всі зміни до Конституції України, що стосуються представництва органів державної влади та місцевого самоврядування, лише адвокатами та прокурорами. Проте, завжди будуть шляхи представництва і особами, які наприклад працюють на підприємствах звичайними юристами – консультантами , якщо ціна позову таких проваджень буде підпадати під дію спрощеного позовного провадження

Зміни, які відбулися після впровадження, нового так званого інституту представництва, попри зміну Цивільного процесуального кодексу та Господарського процесуального кодексу, оминули Кодекс України про адміністративні правопорушення. Проте, як зазначає Конституція України, що дозволяється не адвокату представляти інтереси іншої особи в суді у випадках малозначних спорів, то чи є увесь КУпАП України , а саме деліктні правопорушення , які в ньому містяться лише малозначними спорами, залишається питання. Адже і досі на момент уже дії адвокатів у апеляційній інстанції, є лише тлумачення науковців, щодо наведеної правової дефініції, без тлумачення її законодавцем.

Стаття 270 КУпАП України говорить про те, що представниками можуть бути дві особи, це відповідно – представник та законний представник. Де законний представник (батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники) можуть представляти інтереси осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності і потерпілого. Стосовно представників, то в КУпПА зазначено, що інтереси потерпілого може представляти представник – адвокат, інший фахівець у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.[7]

Тобто тут ми можемо відслідковувати, що представник, ще може мати дві форми, а саме адвоката, який підпадає під дію Закону України « Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та фахівець у галузі права, який на даний час відходить на другий план, і можливо саме він і буде тією особою, яка буде задіяна до судового процесу для допомоги

у малозначних спорах у цивільному та господарському судочинстві. Проте це лише здогадки, адже плануються зміни і до цього акту, так як відповідно до Конституції України та її змін, що стосуються правосуддя, всі нормативно-правові акти, відповідно до яких здійснюється судочинство повинні бути приведені відповідно до її вимог.

Стосовно Кодексу адміністративного судочинства України, (Далі КАСУ) слід сказати про те, що ст. 59 даного кодексу, передбачає, що « Представником у суді може бути адвокат або законний представник», а ч.2. даної статті говорить про те, що «У справах незначної складності та в інших випадках, визначених цим Кодексом, представником може бути фізична особа, яка відповідно до частини другої статті 43 цього Кодексу має адміністративну процесуальну дієздатність» Також слід звернути увагу на те, що в даному судочинстві малозначна справа (спір), пояснюється її незначною складністю на відміну від ГПК та ЦПК, де увага зосереджується на ціні позову. Так відповідно справою незначною складності є - адміністративна справа, у якій характер спірних правовідносин, предмет доказування та склад учасників тощо не вимагають проведення підготовчого провадження та (або) судового засідання для повного та всебічного встановлення її обставин [8]

Аналіз змін, говорить про неабияку зацікавленість законодавця до відповідності норм, що дозволяють здійснювати судочинство, вимогам досвіду функціонування обмеженого представництва у Європейських країнах. Головним аргументом фахівців різних рівнів на підтримку таких змін виступає світова тенденція розвинутих правових систем, що вказує на формування єдиного ринку юридичних послуг і встановлення загальних правил його регулювання. Питання монополії адвокатів, та їх провідного становища на ринку юридичних послуг є основою судової влади в більшості зарубіжних країн. Їхнє законодавство не спрямовує свою діяльність на лише так звану, монополію, адже консультації можуть і повинні надавати інші особи ніж адвокати.

Так, наприклад у Німеччині, адвокатура, є незалежною організацією в системі всього правосуддя, а адвокати – практично вільними підприємцями, котрі мають свої контори та які можуть наймати службовців, тобто вони нічим не відрізняються від звичайний бізнесменів. Можливо лише, тим що не наділені правом рекламувати свою професійну допомогу і до того ж не сплачують так званого ремісничого податку на відміну від бізнесменів. [9]

У Нідерландах, Німеччині, Литві діє часткова монополія адвокатів, що містить ряд незначних виключень, зокрема, це малозначні спори, деякі трудові спори, виконання функції юрисконсультів та інше. Абсолютна монополія адвокатів з мінімальною кількістю виключень діє у таких країнах як Португалія, Бельгія, Франція.

Стосовно поняття « малозначних спорів», або справ, слід відмітити, що у ЄС сума малозначного позову становить 2000 EUR (64840 гривень за курсом Національного банку України на 01.04.2018). Як винятки, у Великобританії встановлювалась сума у розмірі 10000 GBR, а у Франції – 10000 EUR, що становить 370400 гривень та 324400 гривень відповідно за курсом Національного банку України на 20.10.2016. У США максимальна сума малозначного позову встановлена у розмірі 15000 USD (еквівалентно 394500 гривням), а в Канаді – 25000 CAD (509750 гривень).

Тобто вирішуючи питання малозначності у правових спорах, законодавець як видно із наведених цифр, все ж таки керувався міжнародним досвідом існування даного виду представництва.

Цікавим прикладом представництва є також досвід сусідньої держави, Республіки Польщі. З формально-юридичної позиції, юридичні послуги у Польщі може надавати кожен, навіть не маючи юридичної освіти. Правовою підставою для такої діяльності є Закон про свободу підприємницької діяльності (Ustawa o swobodzie dzialannosci 5 gospodarczej). Зазвичай, такі «юридичні послуги» охоплюють надання усних та письмових консультацій, підготовку претензій і юридичних висновків, а інколи – навіть порад та

практичної допомоги при веденні судових справ, зокрема складання процесуальних документів від імені учасника процесу, але не підписуючи їх, оскільки на представництво осіб у судах в Польщі існує монополія адвокатів та юрисконсультів

Підсумовучи міжнародний досвід становлення представництва лише фдвокатами, слід зазначити, що запровадження монополії адвокатури в Україні є позитивним перейняттям досвіду провідних країн Європи та світу в цілому. Це вказує на формування єдиного ринку юридичних послуг і встановлення загальних правил його регулювання.

Так, у різних обсягах адвокатська монополія поширена в ряді європейських країн, таких як Бельгія, Франція, Норвегія, Нідерланди, Португалія та ін.. Німеччина, наприклад, має вже 50-літній досвід успішно діючої адвокатської монополії. Причому вона стосується не тільки представництва фізичних та юридичних осіб у суді, а й їх консультування. Не зважаючи на подібність систем адвокатури України та Республіки Польща, остання вже впродовж більше як 20 років ефективно застосовує монополію адвокатів, де повноваження звичайних правників (осіб, які здобули вищу правничу освіту, без спеціального статусу адвоката) зведена до мінімуму.

Висновки. Отже провівши своєрідний аналіз чинного законодавства, що визначає правову природу такого інституту як представництво в судах можна стверджувати, що український законодавець свою діяльність спрямовує перш за все на відповідність судової гілки влади тим вимогам, які ставить перед своїми державами учасницями Європейський Союз, що говорить про подальшу імплементацію українського законодавства до законодавства європейського.

Так відповідно до змін що стосувалися частини здійснення правосуддя в основному законі України – Конституції на момент квітня 2018 року, основні процесуальні акти, такі як ГПК, ЦПК КАСУ та КПК України відповідають її вимогам щодо надання професійної допомоги – виключно адвокатами. Проте, КУпАП і досі залишається без змін і містить у своїх нормах поняття «інший фахівець у галузі права».

Позитивним залишається питання існування категорії малозначних спорів, та їх прив'язка до, лише ціни позову, яка може досягати близько 900 тис. грн., що дозволить не лише адвокатам бути представниками інтересів інших осіб.

Тому запровадження так званого інституту «адвокатів» на ринку юридичних послуг й лише крок у майбутнє, ще однією сходинкою яка наближаю нас до членів Європейського Союзу, а дефініція незначних спорів відсуває на другий план поняття «монополії»

Список використаних джерел

1. Бартошек М. Римское право. Понятия, термины, определения / М. Бартошек. – М. : Юридическая литература, 1989. – 447 с
2. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 01.04.2018)
3. Про судоустрій і статус суддів [Електронний ресурс] : Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.04.2018).
4. Головань І. В. Світлої пам'яті права на правову допомогу [Електронний ресурс]. –Режим доступу : <http://blogs.pravda.com.ua/authors/golovan/56b84689eb24c/>
5. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : від 18.03.2004 № 1618-IV// Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 01.04.2018)
6. Господарський процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] : від 06.11.1991 № 1798-XII // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення: 01.04.2018)
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення [Електронний ресурс] : від 07.12.1984 № 8073-X // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 01.04.2018)

8. Кодекс адміністративного судочинства України [Електронний ресурс] : від 06.07.2005 № 2747-IV // Верховна Рада України : офіц. веб-портал. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 01.04.2018).

9. Федеральне Положення про адвокатуру. Дата складання: 01.08.1959 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/pologennya/bundesrechtsanwaltsordnung-ukr.pdf>

НАУКОВІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

**Литвин Н.А., к.ю.н., доцент, с.н.с., Університет Державної фіскальної служби
України, доцент кафедри адміністративного права і процесу та митної безпеки**

***Анотація.** У науковій статті досліджено наукові підходи щодо визначення поняття інформаційних ресурсів в діяльності органів Державної фіскальної служби України. З'ясовано, що інформаційні ресурси застосовуються у всіх сферах українського суспільства, що дозволяє говорити про поступове становлення в нашій країні інформаційного суспільства з постіндустріальним типом економіки. В результаті аналізу констатовано, що одна група авторів відносить до інформаційних ресурсів лише інформацію або масив всієї інформації підприємства чи органу влади, по суті, ототожнюючи ці два поняття; друга група відносить до інформаційних ресурсів інформацію, програмні та технічні засоби її обробки, зберігання, а також персонал.*

Визначено, що інформаційні ресурси – це, в першу чергу, всі документи, пов'язані як із результатами інтелектуальної, творчої та інформаційної діяльності, так із базами даних, всіма видами архівів, бібліотек, музейних фондів та інші документи, що містять відомості і знання, зафіксовані на відповідних носіях інформації. Запропоновано поняття інформаційних ресурсів в діяльності органів ДФС України розглядати у вузькому та широкому значенні. Зокрема, у вузькому значенні це перероблена й систематизована інформація, наявна в їхньому розпорядженні, представлена на різних носіях, задіяна в організаційно-службовій діяльності, прийнятті управлінських рішень та навчанні, що забезпечує досягнення як поточних, так і стратегічних цілей на основі проектного підходу. У широкому значенні інформаційні ресурси в діяльності органів Державної фіскальної служби України можуть бути представлені сукупністю виділених державою засобів і задіяних даних, необхідних для ефективного отримання органами ДФС України достовірної інформації.

Відповідно до видової приналежності інформаційних ресурсів органів ДФС України виділено дві мети, на досягнення яких вони спрямовані: перша мета (стратегічна) є загальною для всіх державних інформаційних ресурсів – забезпечення національних інтересів України, захист прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства, органів державної влади та місцевого самоврядування, юридичних осіб у інформаційній сфері; друга мета – тактична – забезпечення виконання покладених на органи ДФС функцій та обов'язків.

Зазначено, що ключовим аспектом функціонування інформаційних ресурсів у податкових органах необхідно визначити можливість отримувати, володіти та розпоряджатись податковою, та похідною від неї інформацією, яку потрібно виділити як базову для функціонування органів ДФС України, так як тільки при наявності значимої для вказаних органів інформації виникає можливість ефективного виконання поставлених завдань у повному обсязі та реалізації повноважень, визначених законодавством.

***Ключові слова:** Державна фіскальна служба України, інформація, інформаційне суспільство, інформаційні ресурси, національні інтереси.*

The scientific approaches to the definition of information resources in the activities of the authorities of the State Fiscal Service of Ukraine are investigated in the scientific article. It is found out that information resources are used in all spheres of Ukrainian society, which allows us to talk about the gradual formation of an information society with a post-industrial type of economy in our country. It is stated that one group of authors refers to information resources only information or an array of all information of an enterprise or body of state power, in essence, identifying these two concepts; the second group refers to information resources, information, software and hardware for its processing, storage, and staff as a result of the analysis.

It is determined that information resources are, first of all, all documents related to the results of intellectual, creative and informational activity, with databases, all types of archives, libraries, museum funds and other documents containing information and knowledge, recorded on the appropriate media. The concept of information resources in the activities of the authorities of the State Fiscal Service of Ukraine is proposed to be considered in a narrow and broad sense. In particular, in a narrow sense, it is processed and systemized